

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Gfv.VI.30.263/2021/3.

A tanács tagjai: Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke

Dr. Osztovits András előadó bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Az I. rendű felperes: ...

Az II. rendű felperes: ...

A felperesek képviselője: dr. Ravasz László ügyvéd

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: dr. Szatmári Csaba jogtanácsos

A per tárgya: Felmondás jogszerűtlenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Törvényszék 2 Pf. 20.301/2021/5. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Járásbíróság 21 P. 21.413/2019/64. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemnek a felperesek teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 44.630 (negyvennégyezer-hatszázharminc) forint illetékét az állam viseli.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az I. rendű felperes és az alperes között 2008. június 10. napján létrejött jelzáloggal biztosított deviza alapú kölcsönszerződés és az ugyanezen napon kelt, a II. rendű felperes és az alperes között létrejött készfizető kezesi szerződés, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 205. § (3) bekezdése, valamint a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (rHpt.) 203. (6) és (7) bekezdés alapján érvénytelen. Kérték, hogy a perbeli kölcsönszerződést a bíróság akként nyilvánítsa érvényessé, hogy a felperesek az árfolyamkockázatot csak korlátozott mértékben, 180,- HUF/CHF árfolyamig kötelesek viselni. Kérték továbbá, hogy a bíróság 100 havi részletfizetés engedélyezésével állapítsa meg, hogy a felperesek fennálló tartozása 3.942.975 forint. Emellett annak megállapítását is kérték, hogy az alperes hibás teljesítése miatt a kölcsönszerződéstől az I. rendű felperes 2020. február 12-án jogszerűen állt el és ennek alapján kérték tartozásuk 787.887 forintban történő megállapítását.

[2] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Indokolásában kifejtette, a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt deviza alapú kölcsönszerződés 1. pontja, 5. pontja, 11. pontja, továbbá a közjegyzői okirat I.1. pontja, I.3. pontja, I.5. pontja, I.14. pontja, az alperesek által csatolt kölcsönigénylő lap, illetőleg kezelési adatlap megnevezésű dokumentumok, az Általános Tájékoztató mint okirati bizonyítékok, valamint a szerződés megkötésekor eljáró alperesi alkalmazott tanúvallomása igazolták, hogy a felperesek az árfolyamkockázat körében az elvárt tájékoztatást megkapták. Az elsőfokú bíróság szerint az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatást tartalmazó szerződési kikötés megfelelt a világosság, érthetőség, közérthetőség követelményeinek, kiterjedt az árfolyamkockázat alapvető közgazdasági összefüggéseire is és elegendő információval szolgált ahhoz, hogy a fogyasztók tájékozott és megalapozott döntést hozhassanak arról, hogy a szerződéskötéskor kedvező kamatfeltételek ellenében vállalják az árfolyamváltozásból eredő kockázat viselését.

[4] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel úgy ítélte: az alperes az elsőfokú bíróság által felsorolt okiratok tartalma alapján az I. rendű felperest a devizaalapú

kölcsönszerződés árfolyamkockázatáról a szükséges mértékben és a megfelelő körben érthetően és világosan tájékoztatta a Kúria Pfv.I.20.626/2020/4. számú, illetve a Kúria Gfv.VII.30.438/2019/13. számú ítéletével összhangban. Az alperes kockázatfeltáró nyilatkozata, valamint az e körben általa végzet kockázatfeltárás megfelelt a jogszabályi előírásoknak [rHpt. 203. § (6)-(7) bekezdés], továbbá az EUB C-186/16, valamint a C-51/17. számú döntései alapján kialakított, a hazai bírósági gyakorlatban követett értelmezési elveknek.

[5] A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet és egyúttal felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Kúria közzétett határozatától eltérés miatt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (3) bekezdése alapján. Felülvizsgálni kért jogszabálysértésként az rPp. 279. § (1) bekezdését és az rPtk. 209/A. § (2) bekezdését jelölték meg.

[6] Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet ellentétes a Kúria 6/2013. PJE határozata III. pontjában, a 2/2014. PJE határozata I. és III. pontjában, a 4/2021. PJE határozatában, a BH2020.5.151., a BH2020.5.152., a BH2021.5.141. számú [helyesen: Gfv.VII.30.096/2019/5. számú és BH2020. 151. számon közzétett, a Gfv.VII.30.270/2019/6. számú és BH2020. 152. számon közzétett, a Gfv.VII.30.090/2020/9. számú és BH2021. 141. számon közzétett], valamint a Kúria Gfv.VII.30256/2020/9. számú határozatában foglaltakkal.

[7] A Kúria rögzíti, mivel a Pp. 408. § (1) bekezdése alapján nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a Pp. 21. § (1)-(4) bekezdése alapján megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg, a Pp. 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében a felpereseknek a felülvizsgálat engedélyezése iránt kérelmet kellett előterjeszteniük.

[8] A Kúria a felperesek engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[9] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben az 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontja értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel a felperesek által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet egyedül abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata a Kúria közzétett határozatától jogkérdésében eltérés miatt indokolt-e.

[10] Jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (3) bekezdésében foglalt követelmények – az alábbiak szerint – nem teljesültek.

[11] A felperesek a Pp. 409. § (3) bekezdése szerinti engedélyezési ok körében arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet a Kúria 6/2013. PJE határozat III. pontjában, a 2/2014. PJE határozat I. és III. pontjában, a 4/2021. PJE határozatában foglaltakkal, valamint a Gfv.VII.30.096/2019/5. számú és BH2020. 151. számon közzétett, a Gfv.VII.30.270/2019/6.

számú és BH2020. 152. számon közzétett, a Gfv.VII.30.090/2020/9. számú és BH2021. 141. számon közzétett, valamint a Kúria Gfv.VII.30256/2020/9. számú határozatával ellentétes.

[12] A Kúria megállapította, hogy a felperesek által hivatkozott határozatok a jelen ügytől jelentősen eltérő tényállás mellett születtek: az alperestől eltérő pénzügyi intézetek szerződési feltételei, üzletszabályzata és az árfolyamkockázatról történő tájékoztatás más tartalma alapján meghozott döntések. A Kúria utal arra is, hogy azt a konkrét jogkérdést, hogy mikor minősül az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás megfelelőnek ahhoz, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztó viselje, a Kúria 2/2014. PJE határozatában dolgozta ki. Az árfolyamkockázatról adott konkrét tájékoztatás világos és érthető jellegének megítélésére az adott ügy körülményeinek, a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a mérlegelésével kerülhet sor. Hasonlóan foglalt állást a Kúria Gfv.VII.30.090/2020. számú határozatának [43]-[44] pontjaiban, valamint a Gfv.VII. 30.076/2021/2. számú végzése [20] pontjában. A Kúria rámutat arra is, hogy az alperes perbelivel lényegében egyező tájékoztatását a Gfv.VII.30.185/2020. számú ítéletében tisztességesnek találta.

[13] A Kúria mindezekre figyelemmel nem látta a felülvizsgálatot engedélyezhetőnek a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján, ezért azt a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

[14] A felperesek az eljárás során teljes személyes költségmentességben részesültek, ezért az engedélyezés iránti kérelemnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (2a) bekezdés a) pontja szerinti illetékét a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja alapján az állam viseli.

[15] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[16] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2021. november 9.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró

A kiadmány hitelül:

/Seres Józsefné/

tisztviselő

